

FENCE S., spol. s r. o.,
plotové systémy
Křídlovická 24
603 00 Brno
Tel./fax: 05/4321 4994
Tel.: 05/4324 5164-5

FENCES

Dám bez plotu je jako pivo bez pěny.

Vážený kliente,

pokud jste zjistil, že právě teď nebo v blízké budoucnosti budete potřebovat ochránit Váš pozemek před nezvanými hosty nebo jste firma zabývající se stavební, projektovou činností, zemědělstvím, lesním a vodním hospodářstvím, máte v ruce tu správnou nabídku.

Dovolujeme si Vám totiž představit firmu **FENCE S., spol. s r. o.**, která se zabývá výrobou a montáží plotových systémů.

Celý systém je založen na dlouhodobém výzkumu oplocení, který byl realizován na Novém Zélandu, kde má oplocování hlubokou tradici.

Firma **FENCE S., spol. s r. o.** je vlastníkem výrobní linky na plotové sloupky z pozinkované oceli. Pletiva, napínací dráty, izolátory apodobně jsou uchycovány originálním způsobem — **skobou** — v jakémkoli místě plotového sloupku. Upevnění se provádí zatlučením skoby do sloupku. Dle novozélandské technologie se sloupky nebetonují, ale pouze zarážejí speciálním zatlukadlem do země. Tím dochází k zrychlení celé stavby a tedy ke značným časovým a finančním úsporám. V případě Vašeho přání lze sloupky do betonu umístit. Celý systém je možno dodávat také v plastovém provedení (v různých barevných odstínech).

Další výhodou tohoto systému je opětovné použití plotových sloupků, které se dají vytáhnout ze země speciálním, lehce ovladatelným zařízením.

Věříme, že tento stručný popis našeho výrobku - plotového systému s příloženým propagačním materiálem - Vám vše přiblíží a vzbudí ve Vás patřičný zájem.

Samozřejmě jsme Vám kdykoli osobně či telefonicky nápomocni při řešení Vašeho problému s oplocením.

Těšíme se na Vaše přání, dotazy a pochopitelně objednávky.

BÍLOVICKÝ

zpravodaj

ZÁŘÍ 1998

Ročník XVII/číslo 2 CENA 5 Kč

VYDÁVÁ OBCENÍ ZASTUPITELSTVO BÍLOVICE NAD SVITAVOU

Z obsahu vybíráme: Co nového v MŠ a ZŠ
Voda z Janáčkovy studánky
Kde stával mlýn v Bílovicích?

Zuzanka Svobodová, 6 let

Vážení spoluobčané!

V říjnu 1998 bude závěrečné veřejné zasedání obecního zastupitelstva, kde bude mimo jiné zrekapitulováno dění v naší obci za léta 1994 - 1998. Hodnocení činnosti obecního zastupitelstva prováděli naši občané průběžně po celé toto volební období sami.

V listopadu 1998 předloží jednotlivé volební strany své kandidátky a také své záměry, které chtějí uskutečnit v následujícím čtyřletém období. 12 a 13. listopadu 1998 rozhodnete svými hlasy o tom, kteří občané budou určovat běh událostí a rozvoje obce v následujících letech.

Obecní rada vyslovuje všem členům obecního zastupitelstva, členům odborných komisí, Sboru pro občanské záležitosti, vedení Klubu důchodců, pracovníkům obecního i stavebního úřadu i těm občanům, kteří napomáhali realizovat náročný volební program ve všech oblastech v letech 1994-1998 upřímné poděkování!

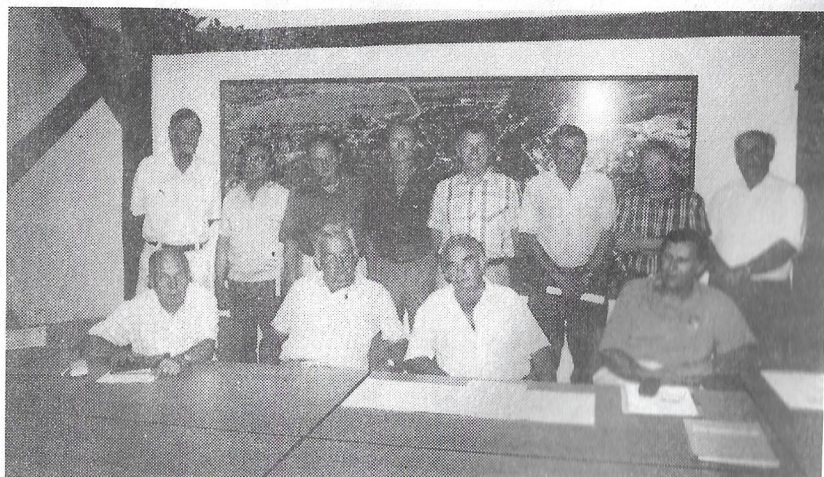
Ing. Bohumír Polášek
místostarosta

Vilém Kleveta
starosta

SLOVO MA STAROSTA

Volební období 1994 - 1998 (bilance)

V uplynulých čtyřech letech se snažili členové obecního zastupitelstva plnit svá předsevzetí ze společného volebního programu v zájmu zlepšení životního prostředí v naší obci. Ve spolupráci s členy komisí, pracovníky okresního úřadu, projektanty, dozory a dodavateli se podařilo uskutečnit stavby malé i velké. Nyní, na konci volebního období je třeba si připomenout běh událostí tak, jak se vše událo, neboť čas způsobuje zapominání.

Obecní zastupitelstvo 22. 7. 1998: Karel Buchtel, ing. Michal Koprda, ing. Zdeněk Tomáš, Petr Wawracz, ing. Bohumír Polášek, Arnošt Huňtař, ing. Vít Kratina, Bohumil Kousalík, Vladimír Drlík, Vilém Kleveta, František Hanousek, ing. Igor Čivka, Chybí Jiří Mazanec, ing. Miroslav Šplíchal, ing. Jiří Loula.

Rok 1995:

1. Dokončen a zprovozněn vodovod a vodojem na Hradisku
2. Dohotověn plynovod, vodovod, kanalizace v ulici Lesní na Polance
3. Vybudováno propojení kanalizace z Polanky a Husovy ul. do ulice Tyršovy včetně zřízení nové přepadové šachty na Tyršově ul. (před Kellerovým)
4. Propojení sloupové trafostanice u rod. domku Pospíchalových s novou trafostanicí u komína (kabelem) v rámci elektrifikace nového sídliště na Polance
5. Rekonstrukce ulice Žižkovy včetně zatačky v ulici Tyršově
6. Zahájení rekonstrukce komunikace v Jiráskově ulici
7. Dokončeny 4 nové obecní byty v bytovém družstevním domě na Polance
8. Zřízeno nové veřejné osvětlení na ul. Svatopluka Čecha a u kostela
9. V půdním prostoru nad dvorní budovou základní školy vybudován cvičný byt s kuchyňkou pro výuku žáků
10. Zřízena nová služebna pro Českou policii v domě č. p. 49 na Žižkově ulici
11. Byl odkoupen rod. dům Šípkových v zájmu výstavby příjezdové komunikace na Polanku
12. Zřízena a uvedena do provozu druhá zubní ordinace v MŠ za přispění MUDr. Gustava Bárta
13. Postaven a odhalen pomník padlým a umučeným bílovickým občanům ve 2. světové válce na Ostrůvku při oslavách 50. výročí konce války

Rok 1996:

Po celý rok probíhaly na území obce dvě velké stavby:

1. České dráhy prováděly generální opravu „dražního koridoru“ Břmo-Česká Třebová
2. TELECOM položil ve všech ulicích nové telefonní kabely a postavil novou digitální telefonní ústřednu ve dvoře základní školy
3. Obcí zajištěn nový „obousměrný“ železniční podjezd v rámci „koridoru“
4. Postaven vodovod od závodu TUSCULUM na Nikvu k zahradnictví u Volavků
5. Kanalizační propojení z Jiráskovy ulice do ulice Komenského přes zahradu pana Jar. Večeři.
6. Propojení kanalizace v Dobrovského ulici na čistírnu odpadních vod ČOV
7. Propojení kanalizace na Obránské ulici ke kostelu (odpojena ulice Jiráskova)
8. Propojení části plynovodu z Polanky podél nové příjezdové komunikace
9. Výstavba horní části komunikace na Polanku - zahájení
10. Zahájena výstavba 18 obecních bytů na Polance - blok A2
11. Dokončení půdní výstavby nad dvorní budovou ZŠ - zřízeny učebny: počítačová, hudební a výtvarné výchovy, družiny pro mimoškolní pobyt dětí
12. Oprava pomníku padlým z 1. světové války na Ostrůvku včetně zhotovení 4 nových ozdobných váz
13. Na hasičské zbrojnici byl obnoven obraz sv. Jiřího (výtvarník Jan Bodeček)

- V dubnu pobývala v Bílovicích Česká beseda z Rijky a její členové sehráli pro naše občany ochotnické divadlo v kulturním domě.
- V srpnu navštívila cimbálová muzika Moravský kalíšek Chorvatsko.
- V říjnu u příležitosti 100. výročí narození Fr. Koudelky uspořádána výstava jeho obrazů.
- V tomto roce byla zcizena bronzová deska na místě nalezení „Lidušky“.

Rok 1997: rok povodní i v Bílovicích

1. Dokončena výstavba inženýrských sítí a obslužných komunikací na Polance
2. Dokončena a zprovozněna horní část příjezdové komunikace na Polanku
3. Úprava povrchu místních komunikací na Havlíčkově ulici, na Tábořském návrší a Fügnerově nábřeží - část na Nivku
4. Dokončeno 18 bytů v bytovém domě A2 na Polance
5. Zahájena stavba 18 byt. jednotek v byt. domě na Polance - blok A3
6. Dokončeny dva obecní byty nad zdravotním střediskem MUDr. Fajkuse
7. Dokončena rekonstrukce zdravotního střediska na Komenského ulici č. p. 139
8. Provedena generální rekonstrukce elektroinstalace v kulturním domě
9. OZ přispělo 250.000,- Kč na gen. opravu střechy sokolovny
10. Do majetku obce byl získán pozemek vojenského prostoru na Nivách
11. Zakoupen dům č. p. 50 na Žižkově ulici pro konečné řešení centra obce
12. Ve spolupráci s DELTOU s.r.o. Brno byla otevřena Lékárna na Žižkově ul.
13. Byl zakoupen materiál pro zřízení areálu kynologického klubu
14. Získány finanční prostředky na půjčku pro postižené povodní - 50 tisíc Kč na jeden rodinný domek na dobu 5 let s úrokem 3%
15. Bílovice opět navštívili členové České besedy Rijeka s divadelním ochotnickým představením

Rok 1998:

1. Zahájeny práce na spodní části příjezdové komunikace
2. Plynovod, vodovod, kanalizace (1. část) na nově budované ulici Vodárenské
3. Dokončena stavba 18 bytů na Polance - blok A3
4. Generální oprava kanalizace a komunikace v ulici Kratinově
5. Prodloužení plynovodu a kanalizace v ulici Kozlíkové (60% přispěli občané)
6. Oprava části komunikace v ulici Husově
7. Zřízení protipovodňových šachet na kanalizaci u Svitavy (z programu Phare)
8. Kanalizační sběrač od ČOV po Fügnerovo náb., Havlíčkovu ul. k hranicím obce Řícmanice
9. Prodloužení plynovodu na Mladova (80% přispěli občané)
10. Vodovod v ulici Poděbradova
11. Stavba silnice pod novým železničním podjezdem u kovářny (70% financovala Správa a údržba silnic Brno)
12. Poskytnutí příspěvku na zřízení multimediální počítačové učebny v ZŠ, kde kromě informatiky lze vyučovat cizím jazykům a dalším předmětům (z programu Phare)

Obecní zastupitelstvo se nezabývalo jen výstavbou, jednotliví členové pracovali v komisích, které řešily věci a podání občanů ze všech oblastí:

Komise zdravotní a sociální zajišťovala pracovnice pro pečovatelskou službu, příspěvky důchodcům s malými důchody, pravidelně navštěvovali naše občany v domovech důchodců a řešili různá podání občanů v této oblasti.

Komise kulturní - Kulturní rada uspořádala každým rokem několik koncertů v kostele a sokolovně, ve spolupráci s ČSNS tradiční vzpomínku na Mistra Jana Husa „Hranici“ na Hradisku, s KDU-ČSL zábavná představení a mikulášské nadílky pro děti, sledovala činnost knihovny, s Klubem důchodců besedy s význačnými spisovateli.

Komise pro životní prostředí sdružovala ty naše občany, kteří odborně či svým zájmem mají blízko k přírodě, ekologii. Společně řešili podání občanů, požadavky odborných institucí a také zaujímali stanovisko k velkým stavbám v obci. V bílovické televizi a Zpravodaji upozorňovali na nebezpečné plevele a právě aktuální nemoci stromů a rostlin.

Sbor pro občanské záležitosti:

- > vedl kroniku narození nových občánků a těch našich spoluobčanů, kteří odešli na svou cestu poslední
- > zajišťoval s matrikářkami obecního úřadu slavnostní přivítání nových občánků
- > s matrikou obce zajišťoval přání a dárky občanům k vzácným jubileím a těm, kteří bydlí v domovech důchodců.

Klub důchodců pořádá zájezdy, besedy se zajímavými lidmi, spisovateli, společné oslavy jubilentů - členů klubu, oslavy Vánoc a Nového roku. Členky klubu pomáhají při všech akcích obecního zastupitelstva a při organizování společenského plesu.

*****

Obecní zastupitelstvo podporovalo mladé rodiny s dětmi tím, že rodiče přispívali na provoz mateřské školy jen 50,- Kč na jedno dítě v MŠ, další dítě bylo bez poplatku. V ostatních obcích jsou tyto poplatky od 100,- do 300,- Kč.

Pro naše důchodce zajišťovalo financování provozu Klubu důchodců a rozvoz obědů těm, kteří nemohou pro zdravotní potíže navštěvovat jídelnu v ZŠ.

Jednou do roka spolu se ZŠ, MŠ, Klubem důchodců a bílovickými podnikateli uspořádalo OZ společenský ples, jehož výtěžek byl vždy věnován ZŠ na plavecký výcvik dětí, hračky a divadla pro děti v MŠ.

Členové OZ a především pracovníci obecního úřadu, stavebního úřadu řešili denně, tedy nejen v úřední dny desítky podání různého charakteru našich občanů.

*****

Podvýbor pro heraldiku Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky projednal a doporučil k udělení návrh znaku a praporu naší obce. Oba návrhy zpracoval Mgr. Dalibor Res z Moravského zemského archivu v Brně. Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky pak rozhodnutím č. 52 předsedy Poslanecké sněmovny ze dne 4. 6. 1998 znak a prapor obci Bílovice nad Svitavou **udělila**.

Vilém Kleveta, starosta

INFORMAČNÍ SERVIS OBECNÍHO ÚŘADU

✎ Výstavba příjezdové komunikace na Polanku byla v květnu 1998 zastavena po sdělení firmy MITTAG s.r.o., Brno, že stavební pozemky na Polance pro bytové domy v letošním roce neodkoupí pro nedostatek investičních fin. prostředků. Výstavba této důležité stavby bude pokračovat až po odprodeji uvedených pozemků - tedy v roce 1999.

✎ V současné době probíhá stavební řízení na stavbu obecních bytových domů, které budou stavěny od listopadu 1998 na ulici Vodárenské a na Polance. V každém tomto domě se bude stavět 20 bytů. Zájemci o obecní nájemní byty se mohou informovat na Obecním úřadě. Dokončení a předání bytů do užívání bude v listopadu 1999.

☒ Obec obdržela projektovou dokumentaci pro stavební řízení na stavbu kanalizace na Fůgnerově nábřeží a Tábořském návrší. Vodoprávní rozhodnutí (stavební povolení bude vydáno do jara 1999).

☒ V současné době probíhá stavební řízení na kanalizaci v Tyršově ulici (kolem „staré pošty“). Občané zde bydlící nabídli obci finanční spoluúčast v zájmu urychlení realizace stavby.

☒ V srpnu 1998 obecní rada obdržela nabídky firem na renovaci pomníku S. K. Neumanna. O výběru dodavatele rozhodne OZ na svém příštím zasedání.

☒ Obecní rada obdržela návrh postupného architektonického řešení centra obce. Předpokládá se, že 1. etapa úprav na Žižkově ulici bude realizována v roce 1999. Návrh bude k prohlédnutí na závěrečném zasedání obecního zastupitelstva.

☒ Obec obdržela projektovou dokumentaci na vodovod v ulici Poděbradově. Po získání stavebního povolení bude svolána informativní porada občanů v této ulici, které žádáme, aby již nyní si vyřídili stavební povolení na vodovodní přípojku do svých rod. domů.

☒ V září 1998 se bude stavět plynovod a I. etapa místní komunikace v ulici Vodárenské. Stavba této ulice je financována z prodeje stavebních pozemků v této lokalitě.

☒ Obecní zastupitelstvo připravuje na 27. října 1998 Slavnostní koncert k 80. výročí vzniku Československa. Účast přislíbil významný český historik Dr. Zdeněk Mahler.

☒ Na druhou polovinu listopadu 1998 připravuje OZ výstavu obrazů a fotografií o Bílovicích k 500. výročí první písemné zmínky o naší obci. Žádáme naše občany o zapůjčení svých fotografií i obrazů, které zachycují části naší obce v různých dobách nebo místní významné osobnosti bílovické historie, které zde žily nebo jen přijížděly na krátké pobyty.

Fotografie i obrazy můžete donést na Obecní úřad od 16. 11. do 20. 11. 1998, kde vám bude vydáno potvrzení. Výstava bude otevřena od 27. do 30. 11. 1998.

Zápůjčené věci budou vám vráceny 1. a 2. 12. 1998.

Výsledky voleb do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR konané ve dnech 19. a 20. 6. 1998 v Bílovicích nad Svitavou

	1. okrsek	2. okrsek	CELKEM	%
Celkem voličů	836	821	1657	
Volilo	673	708	1381	83,34
Z toho platných hlasů	671	704	1375	
1 KDU-ČSL	82	82	164	11,92
2 Nezávislí	3	6	9	0,65
4 DEU	9	12	21	1,52
5 ODS	201	211	412	29,96
6 Obč. koalice-polit. klub	3	2	5	0,36
7 ČSSD	162	177	339	24,14
8 Morav. dem. strana	9	10	19	1,38
9 KSČM	68	84	152	11,05
10 SPR-RSČ	19	22	41	2,98
11 Unie svobody - US	87	62	149	10,83
13 ČSNS	5	9	14	1,08
18 Srana zelených	6	7	13	0,94

Pořadí stran podle počtu hlasů:

1. ODS	29,96%
2. ČSSD	24,14%
3. KDU-ČSL	11,92%
4. KSČM	11,05%

5. US	10,83%
6. SPR-RSČ	2,98%
7. DŽJ	2,68%
8. DEU	1,52%

SKOLSTVÍ

Mateřská škola - ohlédnutí za školním rokem 1997 - 1998

Vážení přátelé,

dovoluji Vám, abych Vás co nejsrdčněji pozdravila a nabídla Vám krátké nahlédnutí do činnosti mateřské školy.

Základem každého učení v mateřské škole je hra a té se u nás dětem bohatě dostává. Učitelky si vytvářejí týdenní plány s různými náměty, které se bezprostředně týkají toho, co děti prožily, viděly nebo co se bude dít a čemu je chtějí naučit.

Objevují se pohádkové náměty, témata k rozvíjení fantazie a problémového učení. K oblíbeným činnostem patří pohybové aktivity, oslavy svátků, narozenin dětí, vycházky za pokladem a výlety. Návštěvy divadla a výstav přispívají k rozvoji kulturního a společenského života.

Každý den se u nás děje něco nového a zajímavého. Všechny pracovnice mateřské školy usilují o to, aby život dětí byl spokojený a šťastný jejich smích a veselá tváře jsou naší největší odměnou.

Ráda bych poděkovala všem svým spolupracovníkům, obecnímu zastupitelstvu v Bílovicích nad Svitavou za podporu a pomoc, kterou nám po celý rok prokazovali. Dále rodičům a příznivcům, kteří nás povzbudivým slovem, pomocí nebo sponzorským darek podpořili.

Jiřina Šubrtová, ředitelka

Foto archiv MŠ

Jak jsme osvobozovali princeznu při oslavě MDD

Oslava „Dne dětí“ se v mateřské škole konala 2. června 1998. Tentokrát jsme se nestali Indiány ani Mařenkami či Jeničky. Každý z nás byl za nějakou pohádkovou bytost, která musela mít hodně odvahy, neboť osvobodit princeznu z moci zlého draka je úkol velmi nelehký!

Drak s princeznou se „ubytoval“ na školní zahradě, kde se konal i náš karneval a celé sportovní dopoledne.

Dříve, než jsme se pustili do osvobozování, museli jsme nabrat trochu síly v podobě svačiny přímo pohádkové. Venku hrálo sluníčko a tak jsme svačili na zahradce. Že nevíte, jak vypadá taková pravá pohádková svačina. Stačí si vyrobit pěknou ozdobu, např. brčko na pití, ozdobit motýlkem či rozkvetlou kytičkou. K čaji dobrý koblížek a svačinka je pro nás děti přímo **k r á l o v s k á**!

To, že jsme šikovné děti, možná víte, ale přesvědčit např. Ježibabu, nebyl úkol zrovna nejlhčí! Museli jsme např. u Černokněžníka stříhat bonbónky po slepu, skákat v pytlích u Čerta, chodit v gumákách u Vodníka, a při tom ho nevzbudit! Sami vidíte, že jsme se rádně zapotili. A tak jsme si opět chvíli odpočinuli a vlnili jsme se v rytmu diska se Šmouly, ale i s Dádou.

A pak nastala ta chvíle, kdy jsme se osvobození princezny nemohli vyhnout. Potichu jsme přistoupili k té zelené, zlé nestvůře a pěkně jsme ji převezli!

Víte, jak se nejnáze drak vyleká a uteče? Stačí zazpívat pěkně zvesela písničku. A že my zpívat umíme!!! . . . byl drak hned pryč a princezna byla naše! Poklad plný zlatých čokoládových dukátů byl opravdu - MNAM...

Celé dopoledne se nám povedlo. Rodiče, kteří se na nás přišli podívat, byli také spokojeni. Umíme se radovat, třeba když je venku pěkně a svítí nám sluníčko. Máme se tu všichni rádi, protože jsme kamarádi! Nevěříte?

Příští rok přijďte i vy! Vždyť „KDO NEVĚŘÍ, AŽ DO MŠ RYCHLE BĚŽÍ“!

Radka Blažková, učitelka

Foto archiv MŠ

Výlet do Řícmanic na koníčky

Dne 23. 6. 1998 jsme se vydali s nejstaršími dětmi - předškoláky na polodenní výlet. Cesta tam nám netrvala dlouho, protože jsme se svezli autobusem. Na uvítanou nám paní Lišková a její dvě pomocnice všech šest koníčků představily jménem a ukázaly, kde jsou ustájeni, čím se živí a hlavně jak je třeba o ně pečovat. Děti se sblížili i s dalšími domácími kamarády - kočičkami a pejsky.

Na cvičišti koníci Míša a Dolaz povozili všechny kluky a holky. A že to bylo svezení přímo senzační, to není třeba ani dodávat. Některá děvčátka byla jako princezny, průbojní chlapečci si představovali, že jsou rytíři a jeden šikula se na chvíli stal artistou v cirkuse. Jako odměnu za pěkné projití dostali koníci sladký cukr.

Touto cestou bych ráda poděkovala paní Liškové za milé přivítání v jejich domě. Je pěkné, když máme možnost dětem ukázat, jak se lidé správně starají o své čtyřnohé kamarády a přitom pomáhají prostřednictvím těchto tvorů rozdávat radost a lásku mezi ostatními spoluobčany.

Cestu zpět do Bílovic jsme absolvovali pěšky. Prošli jsme se polní pěšinkou. Měli jsme dost času pozorovat kolem sebe přírodu - počasí nám přálo, ptáčci zpěvovali a tak nám bylo dobře.

Pro předškoláky to byl poslední výlet. Loučí se s mateřskou školou. Přejeme jim hodně úspěchů v základní škole.

Jiřina Šubrtová, ředitelka

Zájezd do Dolního Rakouska 26. - 27. 6. 1998

Poznávací zájezd pro žáky a učitele spojený s návštěvou družební školy v obci Hadersdorfu v Dolním Rakousku uspořádala naše základní škola pod patronací obecního úřadu v závěru školního roku 1997-1998. Zájezd mohl být uskutečněn díky finančním prostředkům vyčleněným v projektu Phare, který podporuje spolupráci regionů sousedních zemí. Zajímavý dvoudenní program byl zajištěn prostřednictvím CK Sandra.

Naše cesta vedla nejdříve do „Volksschule“ v Hadersdorfu - obci s asi 2000 obyvatel nedaleko města Kremže. Pozvání do ní jsme dostali od jejího ředitele pana Gruböcka. Pro učitele i žáky bylo velmi zajímavé prohlédnout si školu v rakouské vesnici, dozvědět se něco o systému rakouského školství; obdivovali jsme výtvarné a rukodělné práce dětí. Škola se právě připravovala na tradiční závěrečnou slavnost, kterou pořádá ve spolupráci s rodiči. Na závěr naší návštěvy nás rakouští přátelé právě na tu příští slavnost pozvali.

Z Hadersdorfu je to jen pár kilometrů do Kremže, jednoho z nejstarších měst Rakouska. Prošli jsme se jeho historickým centrem a pokračovali v cestě podél Dunaje krajem Wachau až do městečka Melku. Velmi pěkné ubytování jsme měli zajištěno v penzionu „Goldener Stern“ přímo pod skálou, na níž stojí majestátný klášter Melk. První den zájezdu jsme zakončili prohlídkou malebného městečka.

Sobotní program začal prohlídkou benediktinského kláštera, kde jsme si ověřovali i schopnosti porozumět německému jazyku při výkladu průvodkyně. Pro děti pak následovala již neatraktivnější část zájezdu - plavba lodí „Die Königin der Wachau“ po Dunaji z Melku až do Kremže. Komfortně vybavená loď se nesla na vodách Dunaje romantickou krajinou s hrady, kláštery, vinicemi, tím, co je typické pro Wachau. Po občerstvení v salonu lodi nás kapitán pozval na kapitánský můstek,

kde nám pověděl o lodi mnoho zajímavých údajů. Z Kremže jsme se pak přes další dolnorakouská města a vesnice vraceli k domovu.

Zájezd se určitě velmi vydařil a přispěl jak k poznání naší sousední země a navázání přátelských kontaktů, tak k obohacení jazykových dovedností účastníků. Chtěla bych poděkovat všem, kteří se podíleli na jeho uskutečnění.

Ještě je třeba dodat, že hned následující pondělí k nám do Bílovic přijela na návštěvu skupina deseti pedagogů ze školy v Hadersdorfu, takže jsme jim mohli oplátnit jejich přátelské přijetí a provést je naší školou a obcí. Věříme, že navázané přátelství se bude nadále rozvíjet ku prospěchu obou škol.

Jaroslava Levíčková, ZŠ Bílovice nad Svitavou

Prázdninový pobyt v Chorvatsku

Žáci naší školy dostali možnost strávit 10 dní v Chorvatsku u moře v přístavu Rijeka. Zájezd se uskutečnil jen díky obrovskému úsilí Obecního úřadu v Bílovicích nad Svitavou a zvláště pana starosty Klevety, který zorganizoval výměnu dětí z Rijeky a Bílovic.

Vyrazili jsme 7. července za mírného deště, 16 žáků a 3 dospělí - vedoucí zájezdu jsem byla já, v dohledu mi pomáhala paní Jana Bednařková, na kterou bylo absolutní spolehnout. O zdravotní problémy se staral další vynikající společník paní MUDr. Kulhánková. Naštěstí jen teoreticky, protože kromě několika ostnů z mořského ježka, které zarputile seděly v několika patách, jsme neměli vážnější problémy.

Ten den jsme dorazili do Říмова u Českých Budějovic autobusem, který platil Obecní úřad v Bílovicích a který přivezl nazpět do Bílovic děti z Rijeky. Se zbývajícím chorvatskými turisty jsme odjeli do Rijeky.

Dorazili jsme večer po celodenní cestě za obrovské bouřky a lijáku. Ubytování jsme byli v zařízení Červeného kříže. Nic přepychového, ale cítili jsme se tu velmi příjemně jako kdybychom bydleli v hotelu. V přízemí byla malá jídelna, kam jsme se chodili třikrát denně stravovat. Nám dospělým jídlo velmi chutnalo, ale dětem připadalo velmi zvláštní. Stravy bylo tolik, že si každý něco vybral.

Ovšem to, na co jsme se nejvíce těšili, bylo samozřejmě moře. Bylo podle očekávání důstojné, čisté a teplé. Máchali jsme se celé dny. Občas jsme podnikali výpravy po Rijece, navštívili velmi pěkná starobylá místa, v centru, které bylo asi 15 minut vzdáleno, jsme zvesela utráceli kapesné hlavně za výbornou zmrzlinu. Paní Husáková, která se o nás starala jako o vlastní, nám zařídila celodenní výlet na obrovskou pláž Bašky. Měla jsem obavu, jak své svěřence mezi tisíci lidmi uhlídám. Moje obavy se ukázaly jako zbytečné, protože jsem měla dojem, že jsem si na dovolenou vybrala 16 nejlepších žáků naší školy. A to platí o celém našem desetidenním pobytu.

Každý den nás navštívil někdo z České besedy, spolku, který sjednocuje místní obyvatele, jejichž pra-přarodiče pocházejí od nás a kteří se sem vydali za prací. Při každé návštěvě nám přinesli něco dobrého, ať už koláče, nanuky či něco na pití. Protože mluví velmi dobře česky, dozvěděli jsme se spoustu zajímavostí o minulosti i přítomnosti Chorvatska.

Odjížděli jsme večer opět za doprovodu chorvatských přátel, kteří se postarali i o naše kufry a občerstvení na cestu. Neradi jsme odjížděli, házeli jsme do moře penízky, abychom se sem zase někdy vrátili.

Marie Nedopilová, učitelka ZŠ Bílovice nad Svitavou

Voda ze studánky „U Lišky Bystroušky“

V Bílovicích máme nejenom krásné prostředí, zdravý vzduch a nepřehledný obzor divukrásných lesů, ale v širokém, blízkém i vzdálenějším okolí je množství studánek s křišťálovou vodou. Jedna z neznámějších, která se nachází v Palackého údolí, má název Janáčkova studánka.

V této studánce, která je zásluhou ŠLP Křtiny stylově vybudována, byla vždy kvalitní, zdravá voda. Její kontrolu zajišťoval dříve okresní úřad, nyní tuto povinnost převzala obec, a proto jsou objednávány dvakrát ročně rozborů s vyhodnocením kvality vody.

Poslední rozbor byl dělán 29. 6. 1998 a jeho výsledky jsou uvedeny v následující tabulce:

Název rozboru	Zjištěná hodnota	Jednotky	Indikace přek. normy	Zpracováno dle metody
fekální koli	0	KTJ/10 ml	vyhovuje	ČSN 830521/1,2,3
koliformní bakt.	0	KTJ/10 ml	vyhovuje	ČSN 830521/1,2,3
enerekoky	0	KTJ/10 ml	vyhovuje	ČSN 830521/1,2,6
mezofilní	14	KTJ/ml	vyhovuje	ČSN 830521/1,2,4
psychrofilní	20	KTJ/ml	vyhovuje	ČSN 830521/1,2,3
dusičnany	0,5	mg/litr	vyhovuje	ČSN 830520/24
chloridy	16	mg/litr	vyhovuje	JAM 1965
reakce vody (PH)	7,3		vyhovuje	ČSN 830520/9
vápník a hořčík	3	mmol/litr	vyhovuje	ČSN 830520/4
železo <	0	mg/litr	vyhovuje	ČSN 830520/20B
amonné ionty	0,3	mg/litr	vyhovuje	ISO 7150-2:1986
dusitany <	0	mg/litr	vyhovuje	ČSN 830520/23
chem. sp. 02 - (Mn)	1,4	mg 02/litr	vyhovuje	ČSN 830520/14
alkalita KNK 4.5	5,4	mmol/litr	vyhovuje	ČSN 830520/7

POSUDEK NA ODEBRANÝ VZOREK

Provedeným rozbořem bylo shledáno, že vzorek vody vyhovuje
ČSN 757111 Pitná voda

RNDr. Zdeněk Minařík, vedoucí oddělení hygienických laboratoří

Brno, Gorkého 6, dne 29. 6. 1998

Vážení občané, jen letný pohled na výsledky rozboru ukazuje, že voda z Janáčkovy studánky vyhovuje ve všech zkoušených parametrech a v některých případech, jako např. u dusitanů je obsah 0 mg/litr. Je to voda pitná, lahodná i osvěžující a dává vynikající chuť jak ve vonící kávě nebo čaji, tak i v polévce a jiných pokrmech.

Toto krátké sdělení uvádíme ve Zpravodaji proto, abychom občany informovali a současně upozornili na to, jaký vzácný dar mají ve své blízkosti zdarma, zatímco jinde musí nezávadnou vodu kupovat v láhvích. Je sice pravda, že kupovaná voda v láhvích má trvanlivost mnoho měsíců, ale je to dosaženo na úkor jejího umrtní. My však zde máme vodu živou a stačí pouze malá zdravotní procházka a nepatrná námaha, abychom si ji donesli do svých domovů proto budme vděční Stvořiteli za tento vzácný dar a usilujme o zachování životního prostředí, abychom udrželi i nadále zdravé a čisté prameny v našich lesích.

Ing. Bohumír Polášek, místostarosta

Obecně závazná vyhláška obce Bílovice nad Svitavou č. 12/1998 ze dne 29. 7. 1998 o nakládání s komunálním a se stavebním odpadem

Obecní zastupitelstvo Bílovice nad Svitavou se usneslo podle § 36 odst. 1 písm. f) zákona ČNR č. 367/1990 Sb., o obcích (obecních zřízeních), ve znění pozdějších předpisů dne 29. 7. 1998 vydat podle § 16 odst. 1 tohoto zákona a v souladu s § 9 odst. 1 zákona č. 125/1997 Sb., o odpadech tuto obecně závaznou vyhlášku.

Článek 1 Závaznost vyhlášky

1. Tato vyhláška řeší nakládání s komunálním odpadem a se stavebním odpadem obce Bílovice nad Svitavou.

2. Tato vyhláška je závazná pro všechny fyzické osoby, které mají na území obce trvalé nebo přechodné bydliště a pro další osoby, které se na území obce zdržují.

Článek 2 Základní pojmy

1. Odpad je movitá věc, která se pro vlastníka stala nepotřebnou a vlastník se jí zbavuje s úmyslem ji odložit, nebo která byla vyřazena na základě zvláštního právního předpisu. Okruh věcí, které se za dále stanovených podmínek považují za odpad, je uveden v příloze zákona č. 125/1997 Sb., o odpadech.

2. Komunální odpad je veškerý odpad vznikající na území obce při činnosti fyzických osob, pro kterou nejsou právními předpisy stanovena zvláštní pravidla nebo omezení s výjimkou odpadů, vznikajících u právnických osob nebo fyzických osob oprávněných k podnikání. Komunální odpad je také odpad vznikající při čištění veřejných komunikací a prostranství, při údržbě veřejné zeleně včetně hřbitovů.

3. Nakládání s odpady je jejich shromažďování, sběr, výkup, třídění, přeprava a doprava, skladování, úprava, využívání a zneškodňování.

4. Původcem odpadu je právnická osoba, pokud při její činnosti vzniká odpad, nebo fyzická osoba oprávněná k podnikání, při jejíž podnikatelské činnosti vzniká odpad. Pro komunální odpad vznikající na území obce, který má původ v činnosti fyzických osob, na něž se nevztahují povinnosti původce, se za původce odpadu považuje obec. Obec se stává původcem komunálního odpadu v okamžiku, kdy fyzická osoba odpad odloží na místě k tomu určeném. Obec se současně stane vlastníkem tohoto odpadu.

Článek 3 Nakládání s komunálním odpadem

1. Pro nakládání s komunálním odpadem (t.j. jeho shromažďování a třídění) jsou občanům k dispozici tyto sběrné nádoby a zařízení:

- sběrné nádoby (popelnice) - slouží k ukládání komunálního odpadu po vyřídění, tj. smetí, popel, saze, nevratné obaly z domácnosti, kuchyňské odpady;
- mobilní kontejnery na velkoobjemový odpad jsou umístěny v místní části obce Trávníky a slouží k ukládání velkoobjemového a tříděného odpadu z domácností vždy v pátek od 14.00 do 16.00 hodin a v sobotu od 8.00 do 12.00 hodin (nespalitelný odpad, spalitelný odpad, kovový odpad);
- kontejnery na skleněný odpad jsou umístěny na křižovatce ulic Obránská - Teperova, na návsi na parkovišti a na Havlíčkově ulici vedle mostku před závodem Tusculum;
- nebezpečný odpad (AKU baterie, zbytky barev, ředidel, postřiků, vyjeté oleje, ledničky, televizory, zářivky) bude odebírán od občanů 2x ročně firmou RSS Ekologie Brno s.r.o. vždy po vyhlášení termínu sběru. Kontejnery pro sběr PET - polyetylenových lahví (do doby zajištění plného sběru vyříděných umělých hmot) budou umístěny na křižovatce ulic Obránská - Teperova a na parkovišti vedle kontejnerů na sběr skla.

Článek 4 Nakládání se stavebním odpadem

Stavební odpad vzniklý při stavební činnosti občanů popřípadě právnických osob nebo fyzických osob oprávněných k podnikání bude odkládán do velkoobjemových kontejnerů oprávněné osoby, a bude odvezen na náklady fyzické osoby (občana), právnické nebo fyzické osoby oprávněné k podnikání na řízenou skládku, Černovice (firmy Petra nebo firma Dufonev) a skládka Žabčice.

Tímto se nevylučuje možnost zajistit si odvoz tohoto odpadu a uložení na řízené skládce vlastními prostředky, popř. jiným způsobem. V tomto případě je povinná fyzická i právnická osoba na výzvu Obecního úřadu předložit doklad o dovozu a uložení na řízené skládce.

Článek 5 Nakládání s odpadem z čištění komunikací a hřbitovů

Odpad z čištění komunikací je ukládán do kontejnerů a poté odvezen na skládku. Bioodpad ze hřbitova je ukládán do kontejnerů a rovněž vyvezen na skládku.

Článek 6 Povinnosti vlastníka nemovitostí

Vlastník nemovitostí je povinen:

1. Ode dne účinnosti vyhlášky komunální odpad odděleně shromažďovat, třídit a předávat k využití a zneškodnění dle výše uvedeného systému, pokud neprokáže, že tento odpad využil sám nebo zneškodnil v souladu se zákonem č. 125/1997 Sb. o odpadech.
2. Mít pro každou nemovitost potřebný počet popelnicových nádob pro svoz a odkládání domovního odpadu, min. jednu popelnicovou nádobu pro jednu až čtyři osoby.
3. Nejpozději do 30. ledna příslušného roku předplatit na Obecním úřadě svoz domovního odpadu v popelnici.
4. Regulovat četnost svozů podle jeho množství v intervalech 1x měsíčně, 1x čtrnáctidenně a 1x týdně.
5. Nepřetržitě udržovat čistotu kolem sběrné nádoby (popelnice) na jeho nemovitosti.
6. Informovat fyzické osoby užívající jeho nemovitost o způsobech sběru a harmonogramu svozu komunálních odpadů.
7. Oznamit obci závažné závady v poskytování služby svozu komunálních odpadů.
8. Zpřístupnit sběrné místo tak, aby popelnice nezpůsobovaly estetické a hygienické závady, neomezovaly ani neohrožovaly bezpečnost silničního provozu ani bezpečnost chodců.

Článek 7 Přistavení sběrných nádob pro svoz odpadů

1. Vlastník nemovitostí zajistí přistavení sběrných nádob (popelnic) maximálně jeden den před stanoveným termínem a úklid sběrných nádob maximálně jeden den po provedeném svozu.
2. Pouze po uvedené dobu je přípustné umístění sběrných nádob na chodníku.
3. Umístění sběrných nádob po tuto dobu nesmí ohrozit ani podstatným způsobem omezit užívání chodníků chodci.

Článek 8 Sankce

Porušení povinností při nakládání s komunálním odpadem a stavebním odpadem bude postihováno podle obecně závazných právních předpisů, zák. č. 200/90 Sb. o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 125/41997 Sb. o odpadech.

Článek 9 Účinnost a schválení vyhlášky

1. Tato vyhláška byla schválena na veřejném zasedání zastupitelstva obce Bílovice nad Svitavou dne 29. 7. 1998 a nabývá účinnosti dne 15. 8. 1998.
2. Vyhlášeno vyvěšením na úřední desce Obecního úřadu Bílovice nad Svitavou od 30. 7. 1998 do 15. 8. 1998.

Článek 10 Zrušovací ustanovení

Dnem účinnosti obecně závazné vyhlášky č. 12/1998 se zrušuje vyhláška čís. 2/1993 ze dne 2. 1. 1993.

Ing. Bohumír POLÁŠEK v. r.
místostarosta

Vilém KLEVETA v. r.
starosta

KULTURA

Kino v Bílovicích

Nevíme kdo promítal první filmové představení v Bílovicích. Nevíme ani, zda mezi diváky převládali domácí zvědavci a děti, děti letních hostů nebo rodiny důstojníků Rakousko-uherské armády, které čekaly v Bílovicích na konec I. světové války. Víme ale, že to bylo r. 1916 v sále tehdy zánovního hotelu Janák na Fügnerově nábřeží.

Když TJ Sokol v letech 1926-27 stavěla sokolovnu, koncipovala ji moderně jako společenské středisko s víceúčelovým sálem. Stal se také útlukem pro sokolské kino, první v širším okolí. Pro provoz kina byl v r. 1929 ustaven zvláštní kinoodbor za předsednictví Aloise Kaly. Plakáty, psané zručnou rukou Antonína Kotola zvaly na představení ještě němého filmu. A tak se sokolovna vedle ochotnického divadla stávala více a více kulturním střediskem. Lidé tam již nechodili jen za atrakcí pohyblivých obrázků, ale pravidelně na filmy s Charlie Chaplinem, Fairbanksem a také na první české filmové snímky. Před představením se promítaly barevné diapozitivy s reklamou místních živnostníků a po představení zvaly do restaurace v přízemí sokolovny. Sokolovna se tak stávala cílem sokolských i rodinných výletů i místem pro dostaveníčka zamilovaných párů v ztemnělém sále.

V roce 1934 zakoupil kinoodbor za předsednictví Antonína Novotného zvukovou aparaturu. Hrál se pravidelně každý týden a do všech domácností se dostával zpočátku cyklostylem rozmnožovaný, později v tiskárně na baravném papíru tištěný leták s celoměsíčním programem. Tato propagace byla doplněna vývěsními skříňkami s fotografiemi z připravovaných filmů.

Za války bylo kino začleněno do Filmtheatergesellschaft, ale Antonín Novotný zůstal jeho vedoucím. Návštěva některých českých filmů se stala takřka vlasteneckými manifestacemi národního smýšlení, promítaly se několikrát a bylo vyprodáno i s přístavky. (Např. film o kapelníku Kmochovi s názvem „To byl český muzikant“.) To umožnilo část příjmů zatajit a předávat je sokolské odbojové skupině nebo z nich podporovat rodiny uvězněných a popravených členů. Po obratu ve válce (Stalingradská bitva 1943) se omezoval počet českých filmů.

Po válce – 15. 8. 1945 – byla všechna kina zestátněna a o jejich provoz i v Bílovicích se staral Filmový podnik. Rozvoj kin a filmové produkce byl všemožně podporován. Zařazovala se i filmová představení pro školy. Vstupné bylo nízké a všem dostupné. Ve čtyřicátých a padesátých letech se projevil z počátku hlad a později přesycenost filmy s válečnými náměty. V padesátých letech se silně omezil dovoz filmů západní produkce a návštěvnost začala klesat. V roce 1957 bylo kino převedeno do správy obce (MNV).

V šedesátých letech s novou vlnou českých filmů nastal znovu rozvoj navzdory začínající televizi, která nahrazovala kina hlavně v rychlejších a pohotovějších filmovém zpravodajství. (V Bílovicích první televizor u p. Bílka v kamenoprůmyslu

— anténa na protějším kopci „Na vyhlídce.“) Rozšíření promítání bránila víceúčel-
nost sálu – dopoledne sloužil jako tělocvična škola, v pondělí a ve čtvrtek základní
rekreační tělesné výchově a dalším složkám Sokola. Hrál se v sobotu a v neděli,
někdy i dvě představení za sebou a čekalo se na prázdniny, kdy se pro příval chata-
řů zavedla i středeční představení. Za rok se odehrálo kolem 150 představení. Kino
řídil Theodor Zeiner a od r. 1969 manželé Antonín a Zdena Dvořákoví. Byly poříze-
ny dvě nové promítačky, takže byla odstraněna nutná technická přestávka pro vý-
měnu cívek filmu. V promítací kabině se postupně vystřídali kinooperatři Ludvík
Kučera, Adam Pink, p. Dvořák z Obřan, Milan Voslaň, Laďa Drlík ml., Tomáš Kle-
veta, Petr Doležal.

Rozvoj televize, omezený výběr filmů, konkurenční kino v Babicích, širokouhlá
a panoramatická projekce i kinokavárna v Brně byly příčinami stále klesající ná-
vštěvnosti. V roce 1982 bylo kino z technických důvodů postaveno mimo provoz.
Promítat se opět začalo 1. 6. 1983 a novinkou se stalo každodenní sériové promítání
v několika týdnech hlavních prázdnin. Bylo určeno hlavně mládeži a přilákalo také
četné obyvatelé chat.

Provoz kina byl definitivně ukončen 31. 10. 1992.

Bořivoj Nejezchleb

Vzpomínka na umělkyni

Je jméno, které i přes délku desetiletí žije v podvědomí našich lidí milující
operní zpěv, jméno ženy, po níž zůstalo nemnoho fotografií a plakátů v divadelních
archívech a vyprávění o kráse a mistrovství lidského hlasu, který jsme už my nesly-
šeli v celé jeho kráse.

Jsou mezi námi pamětníci, kteří potkávali starší dámu, utazenou řemeny do kří-
že přes záda v doprovodu své dcery Kamily a psa, černého knírače Satana. V Anen-
ském údolí ve vile č. p. 144 od roku 1941 žila na odpočinku česká operní pěvkyně
Hana Kramperová.

Kramperová Hana (Anna)

Tišnovská rodačka Kramperová
Hana (Anna), rozená Korotvičková se
narodila 18. 7. 1888 v rodině advo-
kátního úředníka Františka Korotvič-
ky. Po přestěhování rodiny do Brna
její pěvecké nadání objevil učitel
Richard Kopa. Důkladné pěvecké
školení však získala až v první české
operní škole Olgý Demartini-
Waltrové. Ještě jako žákyně této
školy debutovala zdařile 8. 3. 1908
rolí Mařenky (B. Smetana: Prodaná
nevěsta) v brněnském národním diva-
dle a byla hned angažována s platem
60 korun měsíčně, a v téže opeře se
uplatnila ještě jako Esmeralda. V
opeře Antonína Dvořáka Rusalka zpí-
vala Kuchťka. V divadle poznala te-
noristu Františka Kramperu, který se
zde ucházel o angažmá a na podzim

roku 1908 se za něj provdala. Po sňatku načas přerušila slibně započatou pěveckou
kariéru. 16. června roku 1909 se narodila dcera Kamila. Brněnskému obecnstvu se
připomněla už jen pohostinsky v prosinci 1909 opět jako Mařenka. Kritika se uzna-
le vyjádřila o jejím hlase.

V roce 1910 odchází s manželem Františkem Kramperou (2. 2. 1877 - 31. 1.
1955), lyrickým tenorem do zářebské opery a velmi úspěšně působila spolu s dal-
šími českými pěvci i na lublaňské scéně (1911 - 1912). Od roku 1915 je Hana
Kramperová v titulních rolích: Manon Lescaut (J. Masset), Madam Butterfly (G.
Puccini), Taťána (P. I. Čajkovskij: Evžen Oněgin), Donna Anna (W. A. Mozart: Don
Giovanni), Libuše (B. Smetana), Krasava (B. Smetana: Libuše), Rusalka (A. Dvořá-
k), Jenůfa (Leoš Janáček: Její pastorkyňa) r. 1917.

V roce 1920 odešel ředitel Jeřábek s celou společností do Bratislavy a jeho sou-
bor už stabilizovaný i v orchestru, pokládá základy už tvořícímu se Slovenskému
národnímu divadlu. V zahajovacím představení 2. 3. 1920 se Hana Kramperová
představuje jako Vendulka (B. Smetana: Hubička), následovala Rusalka (A. Dvořá-
k) třikrát v jednom týdnu za sebou, Milada (B. Smetana: Dalibor), Karolína
(B. Smetana: Dvě vdovy), Šárka (Z. Fibich). Kritika obdivovala její silný zvonivý
soprán, pěveckou techniku i hereckou jistotu a obdivovala její všestrannost; Lota (J.
Masset: Werther), Nedda (R. Leoncavallo: Komedianti), Olympia (J. Offenbach:
Hoffmanovy povídky). Hana Kramperová byla první česká primadona Slovenského
národního divadla! Rovněž byla vynikající Tosca (G. Puccini). Hana Kramperová
byla v roce 1920 rovněž první bratislavskou Jenůfou (L. Janáček: Její pastorkyňa).
K její interpretaci Blaženky (B. Smetana: Tajemství) poznamenává Slovenský deník
23. 12. 1920, že každý její výkon má svou vzácnou výšku a uměleckost. Hana
Kramperová inklinovala k českému opernímu repertoáru. Svoji Mařenku (B. Smeta-
na: Prodaná nevěsta) ve své kariéře zpívala třistakrát!

Velmi zaujala bratislavské obecnstvo její Butterfly (G. Puccini), Taťána (P. I.
Čajkovskij: Evžen Oněgin) a v roli Donny Anny (W. A. Mozart: Don Giovanni) se
zde představila jako skutečná mozartovská pěvkyně. V roce 1921 sugestivně ztvár-
nila Žandovou (Emanuel Maršík: Černý leknín) a velmi svědomitě titulní roli v
opeře J. B. Foerstra Eva.

V roce 1922 své bratislavské angažmá ukončila a spolu s Bedřichem Jeřábkem
odchází do Plzně a její působení v letech 1922-1926, to byly další velké úspěchy ve
smetanovském repertoáru a dvořákovský rozšířila o Vandu a Armidu, dalšího úspě-
chu dosáhla i jako Šárka (Z. Fibich). Opět se setkává s dílem Leoše Janáčka, byla
první plzeňskou Káťou (Káťa Kabanová) a v novém nastudování Její pastorkyně ale
zpívá Kostelníčku (1925). Poslední tři roky pěveckého působení strávila v scuboru
jihočeské opery v Českých Budějovicích. Otakar Jeremiáš byl nadšen její mladou
(B. Smetana: Dalibor). V roce 1927 se s velkým uznáním o jejím výkonu vyslovil
Leoš Janáček, když zhlédl její Kostelníčku (Její pastorkyňa).

Když v roce 1929 přestala českobudějovická opera existovat, Hana Kramperová
opustila operní jeviště, bylo jí jedenačtyřicet let. Žila pak na odpočinku v Letovi-
cích a pak zde v Bílovicích.

Během prvního funkčního období prezidenta Antonína Novotného obdržela
čestné uznání za propagaci české tvorby na domácích i zahraničních scénách.

Operní pěvkyně Hana Kramperová zemřela před třiceti lety - 4. 7. 1968 ve věku
80ti let. V brněnském krematoriu při smutečním rozloučení se prostorami nesl hlas
naší nové vynikající operní pěvkyně Hany Svobodové-Janků, jako připomínka, že

se loučíme s umělkyní, která šířila slávu českých operních děl, hlas, který i Hana Kramperová mohla posoudit v celé kráse, když zněl z balkonu jejího bytu v Anenském údolí nad řekou Svitavou. Za necelé dva roky utichl umělecký život ve vile. Dcera, herečka Kamila Poláčková-Kramperová zemřela ve věku 61 let.

Použitá literatura: Postavy brněnského jeviště

Vladislav Kala

... před mnohými lety mlejn byl

Dne 31. října 1998 uplyne rovných 500 let od doby kdy vladyka Jan z Vrbětína a Bílovic prodal svůj dvorec s mlýnem a třemi podsedy v Bílovicích Janovi z Radiče. Listina dochovaná v liechtenštejnském archivu ve Vaduzu je nejstarším majetkoprávním dokumentem o naší obci a bylo by vhodné v tomto jubilejním roce připomenout si, kde se oba hlavní objekty, tj. vladycký dvorec a mlýn, nacházely.

Dvorec v Bílovicích je v písemných pramenech uváděn ještě v r. 1548 a pak byl zřejmě zrušen, protože další zpráva z r. 1560 již uvádí pouze zmiňované tři podsedy patřící spolu s celou vesnicí pod novohradské panství. Na místě zrušených dvorů se podle tehdejších zvyklostí zakládaly poddanské selské grunty a nejinak tomu bylo i v Bílovicích. Chceme-li zjistit, kde bývalý dvůr v Bílovicích původně stál, musíme vycházet z poznatků o koncepci výstavby vytvářející náves, hospodářské objekty vrchnosti byly stavěny mimo tento areál. V Bílovicích máme nejstarší půdorysnou dispozici obce doloženou sice až z roku 1620, ale její původní koncepce je v ní zachována - selské domy zde vytváří náves vymezenou západní stranou Žižkovy ulice (domy č. 59-67) a na severu Tyršovou ulicí (domy č. 1-2 a 20-25). Východní hranici tohoto prostoru tvořila řeka Svitava. Uprostřed návsi stál původně jen jeden velký statek, v nejstarším období to byla patrně rychta, později uváděn jako pololán patřící déle než dvě století rodině Dihnalové (č. 47). Tzv. zahradnické domy č. 48-51 zde byly postaveny o něco později.

V roce 1620 se pouze jeden selský dům nacházel mimo tento areál a vymykal se tedy z původní koncepce zástavby. Byl to čtvrtlán na parcelách dnešních domů č. 31 (bývalý Janákův hotel), č. 32, č. 315 a č. 662. Patřil tehdy Petrovi Ličků. Ještě v průběhu 18. století to byl celistvý areál s obytnou budovou umístěnou v jeho nejvyšší položeném místě na vylámaném skalnatém podloží a tedy chráněnou před říčními záplavami. Dřevěné hospodářské budovy byly umístěny při nynější silnici k Adamovu a po obou stranách potoka Časnýře měl statek zahrady. Teprve v roce 1765 rozdělila Apolonie Blažíková grunt mezi dva syny, z nichž Václav si na pozemku postavil vlastní dům č. 32 — ten však tehdy stál u dnešního průchodu z Havlíčkovy ulice. Z uvedených skutečností, zejména z poměrně velkého rozsahu statku a jeho vyčlenění mimo návěsní prostor, lze vyvodit závěr, že právě v tomto místě se nacházel dvorec Jana z Vrbětína uvedený v listině z roku 1498.

Pokud jde o mlýn byla až doposud otázka jeho lokalizace samozřejmá - stál v místě mlýna nynějšího. Tento názor podporoval také letopočet 1465, umístěný údajně na štítě mlýnské sýpky, která byla v roce 1945 zbořena. Nové prostudování archivních pramenů však tyto domněnky vyvrátilo. V hospodářských záznamech obřanské fary z r. 1643 jsou sepsáni dlužníci z přífařených obcí, kteří neplatí famí desátky. Neplatil je téměř nikdo, protože v té době vrcholilo období třicetileté války a celá země byla nevýslovným způsobem zpustošena. A mezi neplatiči jsou uvedeny rovněž dva mlýny v Bílovicích! Je nepravděpodobné, že by zde mohly být dva mlýny současně v provozu. Víme, že v roce 1612 byl v Bílovicích postaven nový mlýn

na nynějším místě a můžeme proto předpokládat, že starý mlýn již svoji funkci přestal plnit. Ale zůstaly při něm pozemky z nichž se samozřejmě dále odváděly poplatky jak vrchnosti tak také obřanské faře, která je i nadále označovala jako desátky z mlýna. V každém případě to však naznačuje, že se starý mlýn nacházel na jiném místě než nový. Ale kde?

Archiv pozořického panství, ke kterému Bílovice patřily až do r. 1848, obsahuje statisíce dokladů nejrůznějšího charakteru a najít ten správný vyžaduje kromě trpělivosti i pořádný kus štěstí. A tak se podařilo najít listinu se záznamy z let 1650-1666 ve které je uvedeno: „Jáchym Krejčí vzal ten grunt s podsedkem roli a jednou loukou s dovořením vrchnosti, poněvadž před mnohými lety mlejn byl a již dlouhý čas pustý stojí, takže ani pamětníka se nenachází v jakéj sumě byl a komu by spravedlnost na něm patřila“. Dále se uvádí, že jeho budovy jsou zborcené a že se musí nově postavit. To však Jáchym Krejčí nezvládl a z gruntu odešel. Na zpusťošeném gruntě se neudrželi ani jeho následovníci - Říha Zwilling v r. 1659 a Matěj Sova v r. 1663. Trvale se na bývalém mlýně a nyní podsedku usadil teprve v roce 1666 Václav Okrouhlický. Zde sice záznam končí, ale Václava Okrouhlického na tomto gruntě máme doloženého na soupise poddaných (tzv. lánový rejstřík) z roku 1675. A zde je dokonce uvedeno, že posledním majitelem gruntu jště před jeho zpusťošením byl Ondra Mühler. Lánové rejstříky jsou psány německy a snadno si proto domyslíme, že Mühler (=mlýnář) není příjmení, ale označení profese a že tedy původním majitelem byl mlýnář Ondra.

Další postup byl již jen záležitost rutinní práce s archivními materiály. Po Václavu Okrouhlickém připadl statek jeho dceři Heleně a od ní se (snad sňatkem?) dostal v držení rodiny Trnků, které patřil ještě v roce 1853 - jeho další osudy jsem nesledoval. Důležité je, že v roce 1771, kdy jej držela vdova Dorota Trnková, obdržel dům popisné číslo 56, které má doposud. Stojí v ulici Komenského vedle hasičské zbrojnice - její pozemek také původně patřil k tomuto gruntu. Stál tedy starý bílovičský mlýn na pravém břehu Svitavy na jižním konci obce. Na plánu Bílovic z r. 1826 také jeho pozemek dosahuje jako jediný až k řece (železniční trať ještě neexistovala). V tomto roce jej držel Matěj Trnka, kterému také patřily všechny pozemky mezi dnešní ulicí Komenského a Svitavou až k prostoru nynějšího nádraží - byly to převážně louky, které máme doloženy již v r. 1498 („louka pode vsí“) jako majetek Jana z Vrbětína.

Lokalizace starého bílovičského mlýna je tedy určena bezpečně, zůstává však ještě problém záhadného letopočtu 1465 na zbořené mlýnské sýpce. Pokud skutečně existoval tak se nemohl vztahovat ke mlýnu, ale k nějakému objektu dvorce. Byl by to ovšem objekt postavený z hlediska nebezpečí záplav na nejnevhodnějším místě. Pravděpodobnějším vysvětlením je chybné čtení letopočtu - šlo asi o letopočet 1765. V tomto období se sedmička psala s horní linkou silně prohnutou takže připomínala dnešní ledabyle napsanou čtyřku.

PhDr. Vladimír Ondruš

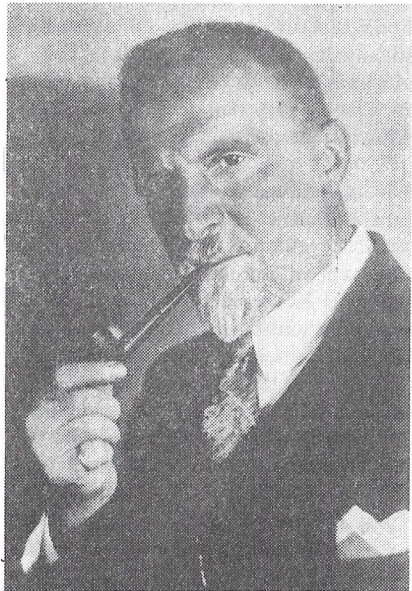
*Je štěstí přijímat život tak,
jak se ti nabízí a ještě větší
šťěstí je, když se ti nabízí tak,
jak po něm toužíš.*

Ed. Petiška: Svatabní noci

V dědině před válkou i za války

Výletní Bílovice u Brna navštívilo před první světovou válkou více významných osobností. Přijížděli sem z Brna i Prahy spisovatelé: novinář Rudolf Těsnohlídek, novinář Josef Merhaut, Viktor Dyk a jeho žena Zdeňka Hásková, Marie Majerová, Helena Malířová, učitel Josef Uher, profesor střední školy Josef Holý, ředitel dívčího školství Karel Elgart Sokol, bratři Karel a Josef Čapkové; básníci Karel Toman, Petr Bezruč a novinář František Gellner (za války zůstal nezvěstný na haličské frontě).

Malíř a grafik, boskovický rodák Otakar Kubín, který pak působil ve Francii (psal se Coubine), sběratel a bibliofil Mojmír Helcelet, šéfredaktor Lidových novin Arnošt Heinrich, šéfredaktor Moravského kraje Josef Svozil, literární kritik Miloš Marten, literární a hudební kritik Adolf Veselý aj.

S. K. Neumann

Básník a spisovatel Stanislav Kostka Neumann (1875-1947), syn Stanislava Neumanna, zemského advokáta v Praze, se v Bílovicích natrvalo usadil. Přišel sem s rodinou na podzim roku 1906 z Řečkovic u Brna, odkud byl vyhoštěn. Jeho žena Božena Pechová (dcera Kateřiny Pechové, narozené v Holešově) s dcerkou Soňou (1905-1971) a rodiči Josefem a Katynkou Hodačovými se ubytovali na Dědině v Klodnarově jednopatrovém domě č. p. 120. Dům byl starý, malý, studený, schody vrzaly; později byl zbořen.

Na druhý den se všichni odstěhovali do domku Antonína Srby v Uličkách č. p. 84, u stodoly nad Melatínským potokem. Dům byl z kotovic a roku 1976 byl zbourán. Byt byl malý a Neumann si prozatím pronajal světničku na Dědině, v domě č. p. 237 nad Svobodovou -Harovou jatkou, jemuž se říkalo „signálka“.

Od Srbů se Neumannovi odstěhovali naproti k Ludvíku Kartousovi do domu č. p. 20, kde obývali přední část stavení (nyní č. p. 274), v němž bylo od r. 1911 Hýskovo holičství. Manželé už bydleli společně a též u Josefa Mazance v Uličkách č. p. 188, kde zůstali jen krátce; přestěhovali se „na rožek“ k Františku Pochopovi v Uličkách č. p. 3. Neumann si Uličky zamiloval a zvěčnil je v básni „Zde v této uličce úzké nejstarší z dědin, kde ploty se rozpadávají, domky i rodiny“.

Anna Srbová, dcera Antonína Srby, vyprávěla, že se Neumannovým nedařilo. Božena čekávala na Hodačovy peníze, které dostávala z Uher. V obchůdku Anastázie Olejníčkové „u Halámů“ v č. p. 19, kupovala na knížku; pytel dřeva měli od souseda Svobody a k večeri krupičnou kaši, topinky a čaj.

Rodiče Boženy Neumannové Josef a Katynka Hodačovi, bydleli v Bílovicích také na několika místech. U Šebelů v Kollárově ulici č. p. 9, v Uličkách u Ferdinanda Kapusty v č. p. 106 a u Pochopů v č. p. 3.

Básník se ze „signálky“ odstěhoval k rolníku Antonínu Svobodovi na skálu, na vršek do domu č. p. 26 s pohledem na dědinu a na lesy. V sobotu 4. května 1912, v podvečer vypukl u Svobody „Císaře“ požár a Neumann běžel na kopec. Plameny šlehaly, ničily obytné stavení, mlat, sežehly i básnickovu knihovnu. Chalupa byla stará, stodola hořela jako pochodeň, ze střechy přely jiskry a padaly tašky. Básník jediným pohledem se rozloučil se svoji modrou „sedničkou“, pověděl jak ji měl rád a do Lidových novin dal fejton „Červený kohoutek zazpíval“. V ten čas se stavěl brněnský vodovod.

Alois Kala zanechal nám malou vzpomínku a napsal:

„Neumann pokud bydlel v Bílovicích měl vždy mnoho bytů; měl pronajatou světničku jako pracovnu. Tam jsem býval s Neumannem nejraději. Zařízení bylo prosté, velmi pěkně upravené. Originální výzdobu měl ve skříni, kde bylo zapáchnu-to více různobarevných kudel a ve skříni pečlivě opatroval nový šat, z doby věznění za Omladinu. Světnička byla útulná, příjemná; paní Neumannová měla dobrý vkus. Stalo se mnohokrát, že Neumann neměl chuť do psaní; poslal lístek, abych přišel. To diktoval své verše a já je psal. Jednou zvečera, když jsme šli ze sokolského cvičení, jsme zpozorovali, že u Svobodů, kde měl Neumann knihovnu, hoří“. Alois Kalovi bylo 21 let.

Neumann si našel světničku u stolaře Theodora Šenka v Uličkách č. p. 5, kde bratři Karel a Josef Čapkové hovořovali s poetou „u okna s modrou záclonou“, když se navečer vraceli z vycházky domů.

Básník se zahleděl do Šenkovy ženy Marie (1876-1952) a zvěčnil ji v rozsáhlé básni „Chvála selky“ – (Nové zpěvy 1913).

Úryvky básně:

Jsi krásná? Ano.
Jsi stále silná, pevná, ztepilá.
Všechno to bylo dáno,
vše v sobě si spojila.

A krok máš pevný dosud,
Jsi křepká a čilá, tak veselá,
bys ještě písničku prostou si zapěla,
dojemným hlasem.

Ještě jsi krásná,
třebaže k zemi již trochu se kloníš.
Očka máš jasná
a památkami voníš.

Květ země jsi šťastný
a líbezný byla,
mírně jsi snila,
než moudře žila

pokojným sbohem.

Ze země vykvétlas, se zemí srostlas
a v ní se vrátíš,
větříkem zkosena,
jednoho dne tíše se stratíš.

Šbohem můj sne.

Za mlýnem, v domě č. p. 83, postaveném v roce 1853 mlýnským valchařem Antonínem Müllerem, bývala po léta hospůdka V zátiší. Před počátkem války v roce 1914, čepovala v hospodě Anna Srbová, matka Zdeňka Srby, pak syn řídícího učitele Vladimír Tepera (1889-1926) a do roku 1919 Josef Kosík. Pocházel z Horákova, do Bílovic přišel z babické sokolovny, povoláním byl holič a vyučoval hře na housle a na křídlovku.

Neumann se ve dne toulal přírodou, lovil ryby, sbíral dojmy, skládal básně a večer chodil mezi lidi; nejraději a nejčastěji za mlýn do hospůdky Zátiší. Hrával obyčejně karty a jeho spoluhráči poněkud byli: soustružník Jan Machač, můj otec Josef Procházka a úředník Rolnické pojišťovny Antonín Vašíček, všichni z Fügnerova nábřeží. Neumann nebyl domýšlivý, hrával s každým a když měl pěknou kartu, tiše si zpíval: „Seňoru krásnou vozil jsem, hladinou mořskou sem i tam, smích měla na rtech, v oku klam, na čítku bílém drahokam“.

Marie Šenková

Koncem července roku 1914 si u hospůdky na trávníku hrály děti; pozorovaly jak z Brna přicházejí na vojnu odvedení a kytkami ozdobení hoši a hlučně zpívají: „Hop červen, červen, červen, růže červená . . .“. V tu chvíli si snad nikdo nepomyslel, co je čeká. Na Ostrůvku, na pomníku obětem první světové války, jsou dnes jména 49 bílovických chlapců, kteří se z války domů nevrátili.

U vchodu do hospůdky svítilo světlo, na dvoře ve tmě, v křoví byl přikřčen šandár a slídl. Otec ho jednou překvapil a ptal se, co tu dělá. Četník neodpověděl, chtěl vědět, kdo je uvnitř. V hospůdce se nikdy nic zlého nepříhodilo. Velitelem četnické stanice byl od roku 1903 Čech Antonín Venclík a jednou za večerní procházky Dědinou, sdělil redaktoru Těsnohlídkovi, že dostal příkaz, aby vykonal v sokolovně prohlídku a radil, aby ukryl vše, co je třeba.

Nade dvorkem, uprostřed stráně, vysázené učitelem Kozlíkem kadlátkami, bývala stará kuželna. Dráha byla písčitá, koule hrbaté; hrávalo se do setmění a já jsem stavěl. Jednou jsem si vystavěl stříbrnou korunu a měl jsem velkou radost. Neumann kuželky nekoulel.

Do Zátiší občas přijížděl a v koutku u plotu obrostlého psím vínem sedával a na kytaru hrával, starý podivín, brněnský Němec Fra Diabolo; mívával pláštěnku, kolem krku zelený šátek a širák.

Posezení v hospůdce bylo příjemné. Zátiší navštěvovali: redaktor Rudolf Těsnohlídek, jeho přítel soudní úředník Josef Tesař, majitel sanatoria MUDr. Jan Navrátil, letní hosté: ředitel Sporobanky Skorkovský, ředitel Brněnské banky Antonín Sekal, řídící učitel Josef Tepera, účetní mlýna Josef Bobrovský, bílovičtí sousedé, rybáři, četníci, pytláci, výletníci aj. U hospůdky bývalo hlučno, jen když mlynářští svázeli

s polí do stodoly nad strouhou na protější straně cesty obilí a mlátili. Stodola vyhořela 25. 8. 1921.

Ticho vesnice denně rušil zvuk mlýnské pily (katr) a za války rachot vojenských transportů. Rakouští šandáři ubytovaní na četnické stanici, hlídali trať; tunely střežili vojáci. Koncem října 1917 jeden četník při pochůzce na trati zahynul.

Neumann býval častým hostem v teplém skleníku mistra Bandocha (1879-1937). Julius Bandoch, bílovický rodák, byl synem Františka Bandocha, domkaře v Bílovicích č. p. 119 a Anny, dcery Floriána Dohnala, čtvrtníka z Bílovic. Děd Jakub, čtvrtník, pocházel z Němčic u Slavkova.

Mistr byl pracovitý, odvážný venkovan, milující přírodu a nadevše své květinky. Básník s mistrem ve skleníku nejen rozprávěl, ale také topil, pikíroval a kropil, venku upravoval záhona a zaléval. Chodili spolu na jmelí, mech a chvojí, prolézali zmoliny, žleby, lezli do strání, hledali pláňata a sbírali smrkové šišky; po práci si zašli k panimámě Prachařové do Luk. Neumann s Bandochem důkladně poznávali bílovické lesy.

Julek Bandoch byl ve světové válce a po roce 1918 si založil za Komárovcem, u strouhy poblíž mlýna Královky, květinářskou zahradu. Moje rodiče se mnou (bydleli jsme v Komárovcích) mistra u Královky několikrát navštívili;

Julius a Leopoldina Bandochovi

vždycky jsme si přinesli sazenice a pěknou kytici. Mistrovy květiny prodávala jeho žena Leopoldina v Brně, v Květinářské ulici; patřily k nejhezčím. Julius Bandoch zemřel v Brně 1. července 1937.

Dívka ráno nesla z Uliček k pekaři chléb. Neumann se pousmál, pozdravil a prohodil: „Mazanec, mazanec, bez másla, bez vajec?“ a šel do přírody. U Planiček nad obřanským Hradiskem hleděl na Brno, stráně a lesy, patřil k více, v údolí s městem za zády, kterou měl rád.

Byl výšnivý rybář. Často vesloval, z koupaliště „ve volšičkách“ naproti vilám v Anenském údolí, do Plavů a tu na balvanu uprostřed řeky lovil ryby. Na Tišíně a v zátočinách řeky, kde svorně žila rybářská rodina, chytal parmy, podoustve, jelce a pstruhy. Měl rád tichou vodu, ale také potoky a říčky. Naslouchal, jak voda zpívá bystrou píseň věčného splnutí, v němž život a smrt jedno jsou. Píseň vody mu byla nad šum lesa a zpěv ptačí; Svitava na podzim se mu jevila jako nejhezčí.

V Bílovicích Neumann napsal České zpěvy, Nové zpěvy, fejetony S městem za zády, povídku Jelec, skvostnou sbírku básní „Kniha lesů, vod a strání“ aj.

Božena Neumannová

Úvodem sbírky je Modlitba „Ve jménu života, radosti i krásy“ a Prolog „Nesmrtelnou hymnu slíbil jsem kdysi lesům“.

Básník oslavil bílovickou přírodu v básních od podzimu do pozdního léta, proslavil naši ves a národní kulturu zanechal skvělé dílo.

Stanislav Kostka Neumann a Božena Pechová byli sezdáni v Brně 28. 3. 1915 a básník S. K. Neumann narukoval 15. 5. 1915 z Bílovic k 18. pochodové skupině 28. pluku do Albánie.

Božena Neumannová (1882-1967) prožila s básníkem v Bílovicích několik let života. Dědinu si zamilovala, z Prahy do Bílovic se často vracela a přála si, aby byla - a je pochována na zdejším hřbitově.

Na básníkův pomník, dílo národního umělce profesora Vincence Makovského, kolem kterého projde rok co rok mnoho výletníků, jak vidno, se nemálo zapomíná.

Miloslav Procházka

PSALO SE ...

V obecní kronice před 100 lety: (autentické výpisy ze zápisů)

- silnice mezi Obřany a Bílovicemi dohotovena. Stavěl ji za 17000 zlatých p. František Veselý, stavitel z Líšně. Obec u silnice nedaleko veliké plané hrušky dala postavit nový kříž za 60 zlatých.
- Na letních bytech bydlelo v Bílovicích 120 rodin, poněkud židovských
- V obci se neustále staví. Sousedé Fr. Olejníček (č. 63) a Frant. Kučera (č. 20) založili novou cihelnu, která stavební ruch ještě více povzbudí.
- Obec čítá nyní 169 čísel.
- Ve školní zahradě bylo vysázeno 8 jabloní a 9 třešní z domácí štěpnice.
- Kostelní jednota zdejší dala u inženýra p. Karla Bibrle zhotovit plány. Aby se potřebný obnos na stavbu kostela sehnal, zaveden od 1. ledna 1898 pivní krejcar.

před 75 lety:

- V prvním roce při otevření školy měšťanské ve školním roce 1923/24 bylo zapsáno do této školy 48 chlapců a 43 děvčat.
- Četnická stanice je umístěna v domě č. 49 u rolníka Josefa Kaly. Má 5 četníků. V roce 1923 bylo 11 případů krádeže, 40 přestupků krádeže, 5 zločinů po

dvodu, 4 případy zpronevěry, 1 případ veřejného násilí. Mimo to bylo zjištěno 3 případy sebevražd.

před 50 lety:

- V květnu byly provedeny volby do Národního shromáždění. Voličům byly předloženy dvě kandidátní listiny. Jedna obsahovala jména kandidátů Obrozenské národní fronty, druhá byla prázdná. Volilo 1677 voličů z oprávněných 804 mužů a 874 žen. Pro národní frontu bylo odevzdáno 1302 hlasů, 375 hlasovacích lístků bylo prázdných.
- V říjnu bylo započato s provedením kanalisace a vydlážděním ulice Husovy a Kollárovy. Práce po denní práci prováděly brigády občanů za vedení strany komunistické.
- Bylo uzákoněno sociální pojištění, jímž odpadla i naší obci starost o tak zv. obecní chudé. Pro ty byl zaveden starobní důchod 700 Kčs měsíčně.
- Obyvatelstva v obci bylo 2412 osob. V roce 1948 se narodilo 39 dětí a zemřelo 19 osob.
- Na XI. všesokolském sletě v Praze cvičilo z TJ Sokol 14 žákyň, 10 žáků, 35 dorostenek, 22 dorostenců, 46 členek, 38 členů mladších a 7 členů starších.

SPORT

7. ročník „Memoriálu Jiřího Picmause“ v kopané

Oddíl kopané Sokola Bílovice nad Svitavou uspořádal v sobotu 27. června 1998 pohárový turnaj v kopané, 7. ročník „Memoriálu Jiřího Picmause“. Turnaj se konal v rámci oslav 500 let psané historie Bílovic nad Svitavou. Mimo tradičních soupeřů Sokola Obřany a SK Řícmanice se zúčastnilo mužstvo Slovenské republiky Vysoká pri Morave. Toto mužstvo je účastníkem čtvrté nejvyšší Slovenské soutěže.

Uspořádaný turnaj měl velmi dobrou sportovní úroveň a mužstva hrála s plným nasazením. Zahájení turnaje mělo slavnostní úvod, kterého se zúčastnil starosta obce a prezident fotbalového klubu Vysoká pri Morave pan Ivan Klas, za obecní úřad v Bílovicích ing. Vít Kratina, za městský fotbalový svaz v Brně ing. Jan Svoboda, za Sokol Bílovice předseda oddílu kopané Jaroslav Svoboda a Vlastimil Veselý, za SK Řícmanice org. pracovník Pavel Rozsypal, za Obřany trenér Jan Hladil.

Byla připomenuta dlouhá tradice pohárových turnajů v Bílovicích, když šesti ročníkům „Memoriálu Jiřího Picmause“ předcházelo již 19 ročníků pohárových turnajů, kterých se zúčastnilo 18 družstev z toho Obřany 21, Řícmanice 15, Diváky 11, Maloměřice 4 a dalších 14 mužstev jednoho až tří ročníků. V roce 1982 až 1984 se zúčastnila rakouská družstva SC Brunn a SC Tribuswinkel.

Předseda oddílu Jaroslav Svoboda připomenul tragickou událost, že na hřišti v sobotu 15. června 1991 tragicky zemřel při zápase s Jiskrou Jundrov brankář bílovického mužstva, dobrý kamarád, otec, dobrý manžel Jiří Picmaus. Tato událost měla velký dopad na celý oddíl a každého, kdo Jirky Picmause znal. Na památku jeho úmrtí byl tradiční pohárový turnaj přejmenován na „Memoriál Jiřího Picmause“. Od všech přítomných zástupců oddílu byla pronesena zdravice. Celý úvod a losování včetně části prvního zápasu byl natáčen bílovickou televizí.

Výsledky turnaje:

Řícmanice - Obrány 2:2 (na pokutové kopy 3:2)
Bílovice - Vysoká pri Morave 1:4
Bílovice - Obrány 4:0 – zápas o 3 místo
Vysoká pri Morave - Řícmanice 3:2 – finálový zápas

Vítězem turnaje se stalo mužstvo Vysoké pri Morave, které předvedlo rychlou a technickou kopanou. Na dalších místech se umístila mužstva Řícmanic, Bílovic a Obřan.

Vítězné družstvo obdrželo pohár a další mužstva upomínkové plakety s motivy kopané.

Oddíl kopané i naše obec má dobré styky s Vysokou pri Morave. Již v roce 1988 oddíl kopané se zástupci obecního úřadu v Bílovicích navštívili Vysokou pri Morave a starosta obce pan Ivan Klas v zasedací síni radnice seznámil přítomné s pamětihodnostmi obce.

Bylo také sehráno přátelské utkání v kopané, ve kterém po velkém boji zvítězilo domácí mužstvo 3 : 2. V obou mužstvech nastoupili starostové obcí Ivan Klas a Vilém Kleveta. Branky Bílovic dal Milan Hudec a Vilém Kleveta z pok. kopu.

O rok později v Bílovicích zvítězilo domácí mužstvo 5:1 a branky za Bílovice dal Luboš Taranza a Petr Opletal.

Podle dohody se zástupci Vysoké pri Morave se má uskutečnit ještě v letošním roce přátelské utkání na Slovensku a věříme, že i v dalších letech se budou udržovat přátelské styky obou obcí i oddílů kopané.

Ladislav Procházka, za výbor oddílu kopané

ZABŮJIVÝM ORGANIZACÍ

Vážení čtenáři,

v květnovém čísle, ročník 1996, Bílovického zpravodaje jsme Vás stručně informovali o problémech s obstaráním nové honitby pro Myslivecké sdružení Bílovic nad Svitavou po novele zákona o myslivosti platné od roku 1993, o naší činnosti a úkolech, které nás čekají. V tomto příspěvku Vám chceme více přiblížit naši národní mysliveckou organizaci - Českomoravskou mysliveckou jednotu - informovat o její historii, současném stavu a záměrech do budoucna. Zmíněné téma jsme nevybrali náhodou. V letošním roce oslavuje naše organizace 75. výročí jejího založení a je tedy na místě alespoň krátce se zamyslet nad minulostí i budoucností.

První světová válka a následné změny po jejím ukončení přinesly české myslivosti nedozírné škody. Bylo tedy celkem logické, že roztržštěné místní lovecké organizace pocítily potřebu vytvořit jednotnou mysliveckou organizaci, která by byla schopna jednak sjednotit jejich úsilí, ale i reprezentovat mysliveckou veřejnost a její oprávněné zájmy. Díky úsilí zejména les. ředitele Žalmana z Pozořic, dále pak panů Knolla, Podhajského, Svobody, Červinky, Sekaniny a dalších byla dne 23. dubna 1923 na základající schůzi v Brně založena Československá myslivecká jednota. Jejími členy se stali jak jednotlivci, tak i řada dosavadních spolků z celého území tehdejšího Československa. Tímto se podařilo spojit všechny společenské vrstvy obyvatelstva v zájmu uchování rozmanitosti přírody, aniž by se v jednotné myslivecké organizaci jedna nadřazovala nad druhou. Značný vliv na odbornou

mysliveckou činnost i spolkový život ČSMJ měla účast profesionálních myslivců, většinou lesníků, kteří se stali průkopníky nových myšlenek, ale zároveň i udržovateli starých mysliveckých tradic. V krátké době začala ČSMJ vydávat odborný celostátní časopis Stráž myslivosti, ve kterém měli čtenáři možnost vyměňovat si zkušenosti a prohlubovat odborné znalosti. Zájmová činnost se rozrůstala do značné šíře. Nově založená myslivecká organizace záhy pochopila nutnost položit základ plnění mysliveckých cílů dobře postaveným mysliveckým zákonem. ČSMJ pracovala na jeho vytvoření již v průběhu 20. let, k podpoře jeho přijetí dokonce uspořádala v Brně demonstraci s masovou účastí myslivecké veřejnosti, ale teprve v roce 1929 se jí podařilo prosadit přijetí tzv. malého honebního zákona. Vznik myslivecké organizace přinesl také zásadní kvalitativní změny v oblasti myslivecké kynologie. Byla založena Plemenná kniha, která eviduje všechny čistokrevné jedince psů mysliveckých plemen a vydává průkazy původu. Byly vypracovány chovatelské, výstavní a zkušební řády umožňující provádět cílenou plemenitbu a posuzovat dosažené výsledky podle jednotných pravidel. Myslivecká kynologie při ČSMJ se stala řádným členem Československé kynologické unie a po jejím zrušení v poválečné době převzala i zastoupení čs. kynologie v Mezinárodní kynologické federaci (FCI). Významnou součástí činnosti našich předchůdců bylo i zachování, příp. i vytváření mysliveckých tradic. Na tomto místě nelze nezpomenout zásluh mysliveckého odborníka a dlouholetého předsedy ČSMJ prof. ing. Dyka, jehož signály pro borlici jsou používány dodnes.

Bokem pozornosti představitelů ČSMJ nezůstala ani mezinárodní spolupráce mysliveckých odborníků. Za účasti Francie, Polska, Rumunska a Českosloveska na schůzce ve slovenských Nových Zámčích v roce 1928 vznikla myšlenka založení mezinárodní myslivecké organizace. Tímto byl položen základ pro založení Mezinárodní rady pro myslivost (CIC), ke kterému došlo v Paříži v roce 1930. Významný podíl českých myslivců na práci Mezinárodní rady pro myslivost je odborné veřejnosti všeobecně znám a uznáván, o čemž mimo jiné svědčí i skutečnost, že organizací 45. valného zasedání této nejvýznamnější světové myslivecké organizace byla v květnu tohoto roku pověřena právě Česká republika. V interview poskytnutém české televizi hodnotil prezident CIC Dr. Nicolas Franco 45. valné shromáždění CIC jako největší a nejúspěšnější za celou 70-tiletou existenci této organizace.

Není možné v tomto článku vypočítávat všechny aktivity dřívější ČSMJ či dnešní Českomoravské myslivecké jednoty, kterých je nepochybně mnoho. Letošní 75. výročí založení naší organizace je nepochybně i příležitostí k zamýšlení nad budoucností české myslivosti na základě poznání jejích historických úspěchů i neúspěchů. To je úkol naší generace myslivců, jejichž zásluhou pro budoucnost musí být nejméně tak poctivá práce, jakou byla činnost našich myslivců.

V současné době považujeme myslivost za jedno z odvětví hospodářské činnosti využívající reprodukční schopnosti kmenových stavů zvěře, chovatelsky usměrňovaných za účelem získání maximální produkce při minimu škod způsobených zvěří na zemědělském, lesním a rybníčním hospodářství. Myslivost je ale také zájmovou činností odborně školených myslivců využívajících svůj volný nebo i pracovní čas k chovu zvěře v celém spektru mysliveckých zájmů a tradic. Myslivost je však i vědeckou disciplínou zabývající se celým průřezem myslivecké problematiky tradičně vyučovanou na vysokých školách a prakticky provozovanou na vědeckých pracovištích.

Zvěř jako přírodní či národní obnovitelné bohatství lze obhospodařovat krátkodobě, zejména z hlediska jejích početních stavů, ale raději však dlouhodobě z hlediska zachování její druhové rozmanitosti a zvyšování její kvality. V každém případě musí zákonná úprava zajišťovat, aby všechny druhy zvěře měly možnost žít v přiměřeném počtu v našich honitbách. Ideální zákony asi nemohou existovat nikdy a není možno očekávat, že ideálně vyřeší všechny nastalé problémy. Musí však chránit zájem většiny, a to třeba i za cenu omezení některých práv těch, kteří se obecně prospěšným zájmům podřídit nechtějí. Současná právní úprava výkonu práva myslivosti a hospodaření se zvěří však shora uvedené zásady zdaleka neapluje. Novelou zákona o myslivosti platnou od r. 1993 se zvěř vlastně stala vlastnictvím vlastníků pozemků a pokud tito spojí svoje navazující pozemky do plochy o výměře nejméně 500ha mohou vytvořit společenstevní honitbu. Hranice takové honitby pak podle hranic vlastnických, prakticky na hranicích pole - les. Podstatná část lesních pozemků patří totiž státu, který na nich zřizuje honitby provozované ve vlastní režii nebo pronajímané. Je přirozené, že zvěř takovou umělou hranici nerespektuje, vzhledem k malé výměře honiteb přesahují hranice životního areálu zvěře do několika honiteb, ve kterých se stává předmětem spíše lovu než chovu. Provozovatel honitby ví, že pokud zvěř neuloví sám, odstřelí ji nedisciplinovaný soused. Uvedený stav vznikl i přes to, že řada mysliveckých odborníků i ČMMJ upozorňovala na všechny možné negativní dopady. S tímto stavem se naše myslivecká organizace neztotožňuje a snaží se iniciovat přijetí nového zákona o myslivosti odpovídajícího novým pohledům vznikajícím ve sjednocující se Evropě. Především se jedná o prosazení pohledu na zvěř jako na majetek všech, na jehož zachování a rozvoji má zájem celá společnost. Zákon o myslivosti musí v první řadě hájit zájmy zvěře, musí dbát na její zachování, případně zmnožení její druhové pestrosti a nezbytné kvality. K tomu je konkrétně třeba stanovit minimální velikost honiteb na 1000 ha při ohraničení honiteb trvalými a pro zvěř nepřehlédnutelnými hranicemi (jako řekami, dálnicemi, silnicemi apod.) včetně odstoupení od hranic pozemkově-vlastnických. Hlavním a zásadním hlediskem musí být respektování přirozeného životního areálu, který zvěř užívá.

V druhé řadě musí zákon o myslivosti zaručit rozvoj české myslivosti, která se řadí mezi nejnávštěvnější na světě. Teprve ve třetí řadě by měl zákon o myslivosti zabezpečovat zájmy myslivců a vlastníků pozemků.

Trpělivým čtenářům, kteří se tímto článkem „pročetli“ až k závěru, chceme poděkovat za projevený zájem a podat krátké vysvětlení, co nás vedlo k uveřejnění tohoto článku. Bílovický zpravodaj je určen k podávání informací o dění v naší obci a výše podané úvahy svým obsahem do tohoto rámce příliš nezapadají. Vzhledem k tomu, že členů myslivecké organizace je v obci malé množství a proto prakticky nemáme možnost sdělovat podobné informace ústně, využíváme této možnosti k tomu, abychom Vás informovali o našich problémech, záměrech a snahách a zejména zdůraznili, že naším cílem není uvolnění zvěře, ale zachování jejích stavů a kvality. Členové mysliveckého sdružení v Bílovicích nad Svitavou vykonávají pouze drobnou mravenčí práci vedoucí k naplnění výše zmíněných cílů, ale jejím důsledkem a naším hlavním cílem je udržet zvěř v našem okolí, abychom ji mohli obdivovat při procházkách okolní přírodou. Pro většinu našich občanů je s největší pravděpodobností právě krásná příroda tím, co na Bílovicích zvláště obdivují. Snažme se tedy společně, aby jí náš pobyt v ní neuškodil.

Mgr. Jan Odvářka, předseda MS

Prázdninové střípky

Prázdniny mají pro většinu lidské populace magické kouzlo. Běžný stereotyp je narušen, jsme uvolněnější, bezstarostnější a těšíme se na nové zážitky. O dovolené máme každý svou představu. Někdo se těší na slastné lenošení u moře či rybníka, někdo chce poznávat kulturní památky, jiný sportovat atd. Samozřejmě nakonec rozhodne obsah peněženky. Dovolená však může být stejně krásná jak v dalekých krajích, tak u nás „za humny“ — záleží pouze na nás.

Jsme s mužem ve věku, kdy se na dovolenou nejezdí s dětmi, ale s vnoučaty. Letos jsme si za cíl takové dovolené zvolili Žďársko s pobytem na farmě, která je zaměřena na chov koní. Kromě rajtování na koních, jsme putovali po okolních městečkách, vesničkách, lesích a kochali se jejich krásami. Některé vesničky a městečka skutečně rozkvetly do krásy, ale stále ještě zbývá mnoho napravovat. Zdevastované památky mlčí a žalují.

Navštívili jsme také Nové Město na Moravě náhodou v den, kdy se na náměstí konal jarmark. Bylo to příjemné překvapení. Majitelé stánků nabyli tentokrát převážně cizinci se známým sortimentem zboží, ale na stáncích bylo možno shlédnout či koupit výrobky lidové umělecké tvořivosti a lidových řemesel. Některé výrobky si dokonce mohli zájemci sami vyrobit, nebo se o to alespoň pokusit. Velký zájem byl zejména o práci na hrnčířském kruhu. Při práci bylo možno sledovat dráteníka, brusiče drahých kamenů, výrobce dřevěných hraček, skláře, zdobení perníků a jiné. Některé hotové výrobky byly kouzelné. Dřevěné hračky upoutávaly dětskou pozornost více, než módní Barbínky nebo jiné současné hrůzy. Byla to báječná podívaná. Mne upoutal stánek, u kterého prodávala starší boubelatá paní pečené figurky. Před stánkem stály tři invalidní vozíčky s dětmi. Dětem se figurky velmi líbily, ale smutně konstatovaly, že na jejich zakoupení nemají peníze. Tato paní vzala bez zaváhání tři figurky a podala je dětem se slovy: „To máte ode mne z lásky“. Odměnou jí byly šťastné a rozzářené oči dětí. Vždyť také dárky stály za to. Postavičky byly upečené z kynutého těsta (jak mi paní prozradila) a zdobené slámou. Nebyly tak uhlazené jako vizovické pečivo, byly přirozenější a působily živě. Mne okouzly a stejným kouzlem působila na okolí i jejich autorka. Když jsme kupovali čarodějnicí na koštěti, čertíka a pasáčka, přidala ke každé postavičce krátkou historku, která se vázala ke zdejšímu kraji. také nám sdělila, že jí rodina vytyká upovídanost a tak peče a chodí prodávat, aby se na jarmarku také vypovídala. Na moji poznámku, že má nejen krásné figurky a historky, ale také dobré srdce, když obdarovala nemocné děti, odvětila, že o ničem takovém neví. Odcházel jsem dojatí a s hřejivým pocitem.

Zážitků z týdenního pobytu na Žďársku máme spoustu, ale tento je nejkrásnější a ještě dnes hladí na duši. Chci věřit, že pokud mezi námi žijí tací, kteří šíří ve svém okolí duchovní krásno a lásku k bližnímu, není to s naším národem tak úplně špatné.

Jitka Cívková

SPOLUOBČENSKÁ KRONIKA

Za rok 1997 se narodilo 13 dětí – 6 děvčat - 7 chlapců.

Ke konci roku 1997 a v první polovině roku 1998 jsme přivítali mezi nás tyto naše nové občánky:

28. prosince 1997	Antonín Stejskal, Za nádražím 566
9. ledna 1998	Štěpán Plucar, Teperova 503
12. února	Robert Polák, S. K. Neumanna 634
17. února	Dušan Lázníček, Kratinova
24. února	Pavel Kachlík, 274
24. března	Ondřej Bednařík, Obřanská 665
14. dubna	Jan Priessnitz, Šebelova 679
21. dubna	Jan Šácha, Havlíčkova 265
25. května	Veronika Šenková, Obřanská 586
25. května	Ondřej Moučka, Husova 477
19. června	Kristýna Pavlovská, Šebelova 670
19. června	Martin Pavlovský, Šebelova 670 <i>první trojčata v Bílovicích</i>
19. června	David Pavlovský, Šebelova 670
23. června	Lenka Zimová, Svat. Čecha 178
25. června	Andrea Dolejšková, S. K. Neumanna 636

*Zlatá brána otevřená
otevřená do světa,
na trávě si hrají děti,
země jimi rozkvetla.*

Všem těmto dětem přejeme hodně zdraví, štěstí a jejich rodičům mnoho radosti a spokojenosti ze svých dětí.

*****

V první polovině tohoto roku oslavili svá jubilea a narozeniny tito naši spoluobčané:

Nejstaršími spoluobčankami naší obce jsou paní Marie Dudková, která 29. ledna oslavila 102. narozeniny a paní Anastázie Pospíšilová, která 19. dubna oslavila 97 let. Obě žijí v domovech důchodců.

95 let	17. dubna	pan František Procházka, Dobrovského
92 let	7. ledna	pan Karel Felix, Husova ulice
	27. června	paní Štěpánka Rybářová, Tyršova ulice
90 let	28. ledna	paní Marie Krautmánová, Dobrovského
	1. března	paní Božena Svobodová, Husova ulice
89 let	21. ledna	paní Marie Špatná, Husova ulice
	9. února	paní Lina Holá, Hradisko
	16. března	pan Miloš Schütz, Kozlíkova ulice
	28. března	paní Anděla Vašíčková, Husova ulice
	22. dubna	paní Aloisie Grycová, Husova ulice
88 let	22. ledna	pan Štěpán Stejskal, Hradisko
	8. května	pan Bedřich Lustig, Havlíčkova ulice

87 let	29. ledna	paní Marie Nováková, Svat. Čecha
	25. dubna	paní Milada Felixová, Husova ulice
	7. června	paní Božena Lustigová, Havlíčkova ulice
86 let	24. ledna	paní Alžběta Wawraczová, Polanka
	17. března	paní Marie Šenková, Dobrovského
	22. června	pan Vladislav Peňáz, Teperova ulice
85 let	7. února	paní Jarmila Dítětová, Dobrovského
	8. února	pan Ludvík Matějička, Havlíčkova ulice
	5. března	pan Ladislav Ševčík, Komenského ulice
	21. dubna	paní Žofie Rothová, Husova ulice
	27. června	paní Pavla Sedlecká, Svat. Čecha
84 let	25. ledna	paní Libuše Krejčí, Komenského ulice
	14. března	pan Josef Trnka, Tyršova ulice
83 let	4. ledna	paní Zdenka Křížanová, Komenského ulice
	20. ledna	pan Miroslav Krist, Fügnerovo nábřeží
	21. ledna	paní Anežka Kratinová, Hradisko
	13. dubna	pan František Dohnal, Hradisko
	29. dubna	paní Marie Jančová, Žižkova ulice
82 let	2. února	paní Milada Šťastná, Tyršova ulice
	1. března	paní Růžena Matějčková, Havlíčkova ulice
81 let	4. května	paní Stanislava Tomášová, Husova ulice
80 let	8. května	paní Zuzana Tomášková, Svat. Čecha
	10. května	pan MUDr. Zdeněk Saibert, Obřanská ulice

Dále oslavili svá jubilea:

75 let	8 spoluobčanů:	4 ženy	4 muži
70 let	12 spoluobčanů:	7 žen	5 mužů
60 let	11 spoluobčanů:	5 žen	6 mužů
50 let	19 spoluobčanů:	11 žen	8 mužů

*S láskou vzpomínáme všichni na váš den
a jako my, by vám všichni přáteli chtěli,
života rok další, krásný jako sen,
života rok nový, štěstím plný, celý,
aby vás jen láska vašich dětí hrála.*

Vám všem našim spoluobčanům srdečně blahopřejeme a do dalších let přejeme hodně zdraví a dlouhá léta mezi námi.

Nyní tu smutnější zprávu:

Za rok 1997 zemřelo v naší obci 23 spoluobčanů: 11 mužů a 12 žen.

V letošním roce zemřeli tito naši spoluobčané:

2. února	paní Marie Grycová, Macharova ulice	78 let
9. února	pan František Morávek, Kratinova ulice	nedožitých 85 let
17. února	pan Miroslav Bárta, Žižkova ulice	nedožitých 74 let
23. února	paní Marie Huňářová, Havlíčkova ulice	nedožitých 85 let
1. března	paní Milada Trávníčková, Polanka	nedožitých 82 let

20. března	paní Růžena Havlíčková, Kozlíkova ulice	88 let
20. března	paní Marie Krahulcová, Tyršova ulice	90 let
21. března	paní Marie Loulová, Jiráskova ulice	nedožitých 81 let
28. března	paní Hedvika Vágnerová, Husova ulice	nedožitých 75 let
13. dubna	paní Aloisie Markusíková, Kollárova ulice	nedožitých 75 let
15. dubna	pan Adolf Kokrda, Havlíčková ulice	75 let
11. června	paní Marie Procházková, Dobrovského	nedožitých 91 let
10. července	pan Oldřich Anton, Komenského ulice	72 let
11. července	pan Ladislav Veselý, Trávníky	54 let
16. července	paní Marie Jančová, Žižkova ulice	83 let
31. července	paní Anastázie Inocenti, Macharova ulice	nedožitých 77 let
10. srpna	pan František Procházka, Dobrovského	95 let
11. srpna	paní Antonie Šafářová, Obřanská ulice	nedožitých 80 let
15. srpna	paní Marie Špatná, Husova ulice	89 let
19. srpna	paní Jarmila Zubalíková, Jiráskova ulice	89 let
26. srpna	paní Emilie Severová, Kratinova ulice	nedožitých 89 let

8. dubna zemřela naše nejstarší spoluobčanka ve věku 102 let, která poslední roky žila v DD v Žernůvce.

*Jako vůně do jasmínů padá
záře bílých svíc,
mě tělo mění se v hlínu
jde tiše v zapomnění vstříc,
jde tiše - tiše zapomnění vstříc.*

Všem těmto našim zesnulým spoluobčanům věnujeme prosím, tichou vzpomínku.

*****
*****
*****

Prosíme omluvte chybu v dubnovém Zpravodaji, která se nedopatřením stala v tiskárně, odstavec má znít:

Do pamětních knih nám psali a kreslili, p. Antonín Kotol, p. Rudolf Wilczynski starší, p. Jarmila Šafránková, p. Alois Machula, paní učitelky Božena Ilková a Tonicčka Kartousová, která nám psala a kreslila až do konce roku 1997 do pamětní knihy. Děkujeme za pochopení.

Dvořáková Zdena za Sbor pro občanské záležitosti

Česká pošta, a. s. žádá občany a majitele domů o spolupráci při odstraňování překážek ztěžujících práci poštovním doručovatelům.

Co bychom nejdříve potřebovali a přivítali:

- ☒ schránky opatřené jmenovkou, dostatečně velké a v dobrém technickém stavu, znesnadňující vyjmutí zásilky nepovolnou osobou,
- ☒ fungující zvonky k bytům opatřené jmenovkami - na domech orientační čísla,
- ☒ volný přístup k dopisním schránkámnebo jejich vhozům,
- ☒ seznam nájemníků s údajem poschodí (popř. č. bytu),
- ☒ uvázané psy, kteří nebudou volně pobíhat.

Pracovníci pošty jsou připraveni v případě potřeby poradit a poskytnout pomoc.

Česká pošta, a. s. může podle Poštovního řádu § 45, odst. 6 zastavit doručování do domů, které nespĺňují uvedené požadavky. Nechtěli bychom vztahy s našimi zákazníky takto násilně narušovat a doufáme, že občané a majitelé budou věnovat této zprávě odpovídající pozornost a přispějí tak k vlastnímu klidu a spokojenosti.

Česká pošta, a. s.

VEDENÍ ÚČETNICTVÍ

- jednoduché
- podvojně
- zpracování mezd

Zdeňka ONDRŮJOVÁ
Mladova 589
664 01 Bílovice nad Svitavou
Telefon: 05/45 22 70 49

